

[Hans Hansen (Rørby).]

der er stillet af flertallet og tiltrådt af handelsministeren. Det er for resten den højtrædede handelsminister, der har ledet forhandlingerne, og man endte i stor enighed om disse ændringsforslag. Men som sagt, ændringsforslag nr. 5 mener vi ikke er praktisk gennemførligt, selvom det naturligvis lyder tiltalende, at kommunerne skulle være selvbestemmende her.

Det er jo umuligt at gennemføre en sådan lukkelov, at alle bliver tilfredse. Det er da også udvalgets opfattelse, som det er fremført af det ærede medlem hr. Weikop, at lovforslaget nu, når det ophøjes til lov, skal prøves, og at der skal indvindes erfaringer med henblik på senere eventuelle ændringer i loven.

Jeg har ved lovforslagets første behandling fremsat nogle betragtninger om lukkeloven i al almindelighed. Jeg tror stadig ikke, at man overhovedet burde have en lukkelov. Jeg tror, at det var mere åbning, vi skulle have i omsætningslivet, og jeg tror, at man burde i hvert fald gøre København til en storby. Jeg tror, at hvis man tillod handel i videre udstrækning her i København som Skandinavien største by, kunne man tiltrække adskillige, ikke mindst svenskere, til at handle her i landet og måske tilføre landet mange millioner kroner, som i den fortvivlede valutasituation vil være til stor fordel for hele landet.

Vi har det ejendommelige forhold i øjeblikket, at de store varehuse og handelshuse spreder butikker udover de store byer, især København, og de små handlende har vel kun et eneste våben mod de store handelshuse, nemlig dette, at de kan få lov til at handle, når de vil. Derfor ville det være et værn for de små handlende, om de havde ret dertil, og jeg tror, dette ville være i nøje overensstemmelse med både grundlovens og næringslovens hele mening. Det er vel også et stort spørgsmål, om man kan forbyde den enkelte mand selv at bestemme tidspunktet, når han vil handle.

Med hensyn til arbejdernes beskyttelse tror jeg, at hvis man indførte en arbejdsbeskyttelse overfor lærlinge og medarbejdere, således at de ikke måtte arbejde på bestemte tider, ville det være beskyttelse nok for dem, og samtidig ville det på en vis måde være et handicap for de store varehuse, når man lod den enkelte mand handle, og desuden være i overensstemmelse med de almindelige frihedsrettigheder, som ethvert menneske dog bør have. Jeg tror, at man til sin tid vil komme til det resultat, at vor by og andre store byer skal have lejlighed til

handel og omsætning ikke på bestemte, bundne tider, men sådan at København bliver en virkelig storby og ikke provinsielt indrettet, som jeg synes den vil blive efter dette lovforslag.

Selvom vi altså nu stemmer for de ændringsforslag og de forbedringer af loven, der er foreslået, kan vi ikke stemme for lukkeloven og vil undlade at stemme ved lovforslagets tredie behandling her i tinget.

Boye Meyer: Må jeg til en begyndelse bemærke, at det ærede medlem hr. Weikop i sin indledning stadig talte om købmændene. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at det skam ikke alene er købmændene, men en lang, lang række andre handlende og også håndværkere, der er stærkt interesserede i lukketidsbestemmelserne og derunder naturligvis også 14-lukningen.

At forslag til lov om lukketid for butikker og lagre indenfor vide kredse har påkaldt særlig interesse, fremgår med al tydelighed af betænkningen, hvor der udførligt er gjort rede dels for den række af erhvervsorganisationer og næringsdrivende, som gennem deres repræsentanter har haft lejlighed til mundtligt overfor det samlede udvalg at redegøre for deres ønsker, dels for de forskellige organisationer og foreninger, som skriftligt har rettet henvendelse til udvalget.

Indenfor udvalget og underudvalget har der fundet en indgående drøftelse sted af lovforslagets enkelte paragraffer, ligesom udvalget har gennemgået og drøftet de mange henvendelser, der er indgået, og som, hvad man naturligvis kunne tænke sig, er gået i vidt forskellige retninger.

Som det fremgår af betænkningen, og som anført af den ærede ordfører for det socialdemokratiske parti, har udvalget gennem handelsministeriet foranlediget indhentet udtalelser fra samtlige medlemmer af lukkelovsudvalget af 1947 for at erfare, om den forbedrede forsyningsituation eller andre forhold skulle have bevirket en ændring i det standpunkt, som medlemmerne havde indtaget overfor spørgsmålet om weekendlukning, og hvor stort et flertal af udvalget der holdt på 16-lukning om lørdagen. De indgåede besvarelser viser dog i det store og hele ingen ændringer i medlemmernes oprindelige synspunkter.

Imidlertid fandtes der i „Berlingske Tiden“ af 9. januar i år offentliggjort en gallupundersøgelse vedrørende lukketiden om lørdagen. Det er naturligvis en skønssag, hvor megen vægt man lægger på disse undersøgelser, men i hvert fald viste den her omtalte ganske klart, at der i modsætning